

مقایسه اثربخشی و طول دوره ایمنی واکسن تب برفکی ساخته شده با دو یاور آبی (ژل دالومین + ساپونین) (مونتانايد)

● عبدالمحمد طالب شوشتری، ● همایون مهروانی، ● مهدی صالحی زاده و ● پرویز اهورائی، اعضای هیأت علمی مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی
تاریخ دریافت: آذر ماه ۱۳۸۲ تاریخ پذیرش: تیر ماه ۱۳۸۲

مقدمه

یاورها (Adjuvants) موادی هستند که به پادگن های موجود در یک واکسن اضافه می شوند تا باعث تحریک بیشتر سیستم ایمنی گردند. یاورها از طریق مختلف زیر اثر واکسن ها را بهبود می بخشند.

- افزایش قدرت پادگن
- با استفاده از یاورها می توان میزان پادگن مصرفی در یک دز را کاهش داده و واکسن ارزانه تری تهیه نمود.

- طولانی شدن مدت زمان ایمنی
- تحریک تولید ترکیبات اختصاصی پاسخ ایمنی (ایزوتایپهای ویژه پادتن ها، ایمنی با واسطه سلولی) این عمل ممکن است برای حفاظت در مقابل یک پادگن خالص مورد نیاز باشد (۱۵).

مهمترین یاورها عبارتند از:
۱- یاورهای باکتریایی (Bacteria adjuvants) مانند مایکوباکتریها

۲- یاورهای گیاهی (Plant adjuvants) مانند ساپونین

۳- یاورهای نمک های معدنی (Metalic salt adjuvants) مانند هیدروکسید آلومینیم

۴- یاورهای روغنی (Oil adjuvants) مانند Montanide, Markol₅₂, Drakeol₆

بدیهی است یاور انتخابی برای هر واکسن باید بتواند سیستم ایمنی مسئول حفاظت در مقابل پادگن مورد نظر را تحریک نماید. ضمناً در استفاده از یاورها به واکنش های پاتولوژیک ناشی از نوع یاور در طرق مختلف واکسیناسیون باید توجه نمود.

به طور مثال: در حیواناتی که گوشت آنها برای تغذیه مورد استفاده قرار می گیرد، چنانچه تزریق داخل عضلانی واکسن به کیفیت لاشه حیوان در کشتارگاه لطمه وارد نماید، ممکن است تزریق زیر پوستی واکسن ضرورت پیدا نماید. علاوه بر این، در حال حاضر به دلیل امکان توکسیک بودن بالقوه یاورها برای مصرف کننده های نهانی، وضع مقررات محدود کننده در مورد استفاده از یاورها در حال افزایش است.

ژل دالومین یا ژل هیدروکسید آلومینیم (Aluminium Hydroxide gel) یکی از رایج ترین یاورهای مورد استفاده در ساخت واکسن های مورد مصرف دامپزشکی است. این یاور یک ماده آمفوتر با نقطه ایزوالکتریک بیش از ۹ است بنابراین در pH خنثی دارای بار مثبت بوده و در این حدود pH با مواد دارای بار

✓ Pajouhesh & Sazandegi, No 58 PP: 87-89

Production of FMD oil vaccine, determination of its efficacy and potency and potency in comparison with FMD aqueous vaccine

By: A.M. Taleb Shoushtari, H Mahravani, M. Salehzadeh and P. Ahoorai, Scientific Board of Razi Institute.

According to defferent reports, foot and mouth disease (FMD) oil adjuvant vaccines are desirable with the more prolong immunity than aqueous vaccine. So, in this study we prepared two kind of bivalent FMD vaccines as follow:

- a) FMD oil vaccine with ISA₂₅ as an adjuvant (oil - in - water)
- b) FMD aqueous vaccine with Al (OH)₃ + Saponinc as adjuvants

For preparing these vaccine we used type O₁ and type A₈₇ (Mardabad) of FMD viruses. Each vaccines was inoculated (2.5 ml for calves and 5ml for adult) in one group of cuttle (8 Specices) Subcutancously in the neck and one group of cattle as blank (6 Specices). Then bleed at days; 0, 28, 63, 95, 137, 186, 252 and 282 post vaccination. then measured the FMD antibody titre against type O₁ and A₈₇ by seroneutralization (SN) test, and calculated the Logarithmic antibody titre by read and mouch method. At the result, although each of two vaccines provided protective and antibody titre during the project period (protection titbody response.

- a) it provided best antibody response.
- b) Protective antibody titre had been remain longer than the other.
- c) It dont need expenive equipment for mixing, such as hemogenizer.

* ISA₂₅ is an oil adjuvant that produce by Sepic comany in France.

Keywords: FMD vaccine. Oil adjuant. Aqueous vaccine. Seroneutralization (SN) Read and Mouch, ISA25. Montanide.

چکیده

با توجه به گزارشات مختلف مبنی بر اینکه واکسن تب برفکی (FMD) با یاور روغنی می تواند به عنوان یک واکسن مطلوب با طول دوره ایمنی زائی بیشتر از واکسن تب برفکی با یاور ژل دالومین مورد استفاده قرار گیرد. تصمیم گرفته شد تا در قالب یک پروژه این دو نوع واکسن در سطح آزمایشگاهی مورد مقایسه قرار گیرند. به همین منظور با استفاده از دو تیپ ویروسی O₁ و A₈₇ مردآباد دو نوع واکسن دوتائی (بی والان) تهیه شده که تنها تفاوت بین آنها یاور موجود در آنها بود به طوری که در یک نوع واکسن تب برفکی یاور ژل دالومین + ساپونین و در دیگری یاور روغنی مونتانايد (ISA₂₅) مورد استفاده قرار گرفت. هر یک از واکسن های ساخته شده در یک گروه هشت راسی گاو و گوساله که به صورت تصادفی انتخاب شده بودند در ناحیه گردن تزریق شد و یک گروه شش راسی نیز به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. از این گله ۲۲ راسی در روزهای ۰، ۲۸، ۶۳، ۹۵، ۱۳۷، ۱۸۶، ۲۲۵، ۲۸۲ خونگیری به عمل آمد و با استفاده از آزمایش سرونوترالیزاسیون (Sero neutralization test) و فرمول (Reed and muench) تیترا لگاریتمی پاسخ پادتن آنها استخراج گردید: و با مقایسه آنها با تیترا حفاظت کننده (PD₅₀=1/2) این نتیجه حاصل شد که گرچه هر دو نوع واکسن در طول دوره انجام پروژه تقریباً از تیترا حفاظت کنندگی برخوردار بودند ولی واکسن تولید شده با یاور ISA₂₅ هم از نظر تیترا نهائی و هم از نظر دوام بالاترین میزان تیترا در طول دوره و نیز به دلیل خصوصیات فیزیکی و تولید آسان آن از واکسن آبی مطلوبتر است. ضمناً واکسن روغنی در مقایسه با واکسن آبی از دوام بالاتری برخوردار بود.

کلمات کلیدی: واکسن تب برفکی، یاور روغنی، FMD، واکسن تب برفکی با یاور آبی (ژل دالومین)، آزمایش سرونوترالیزاسیون ISA₂₅, Montanide, Reed & muench, (SNT)

به‌عنوان پادگن و ژل دالمین + ساپونین به‌عنوان یاور واکسن آبی و ISA25 به‌عنوان یاور روغنی استفاده گردید. ۴- واکسیناسیون گاوها: تعداد ۲۲ رأس گاو و گوساله به قید قرعه به سه دسته زیر تقسیم و به ترتیب زیر عمل گردید.

الف - گروه A به تعداد هشت رأس واکسن ISA25 تزریق گردید.

ب- گروه B به تعداد هشت رأس واکسن آبی (ژل دالمین + ساپونین) تزریق گردید.

ج- گروه C به تعداد شش رأس به‌عنوان شاهد هیچگونه واکسنی تزریق نگردید.

واکسیناسیون انجام شده به میزان ۲/۵ میلی لیتر در گوساله‌ها و تلیسه‌ها و به‌صورت زیرپوستی و در ناحیه گردن صورت گرفت. البته تعدادی از گاوها و تلیسه‌ها هشت ماه قبل از شروع پروژه واکسینه شده بودند که در آزمایش سرولوژیکی اولیه مشخص بود. ضمناً در این پروژه فقط یکبار واکسیناسیون صورت گرفت.

۵- خونگیری و آزمایش SN: از کلیه دامهای تحت پوشش (هر سه گروه) در روزهای ۰، ۲۸، ۶۳، ۹۵، ۱۲۷، ۱۸۶، ۲۵۲، ۲۸۲ خونگیری به‌عمل آمد و توسط بخش تب برفکی از طریق آزمایش سرونوترالیزاسیون (SN) با روش میکروپلیت تیتراژ پادتن محاسبه گردید. ضمناً عکس‌العمل واکسن در ناحیه تزریق نیز مورد بررسی قرار گرفت میزان جرم 14OS موجود در هر واکسن در تابلو شماره ۱ نشان داده شده است.

نتایج

همانطور که در روش کار توضیح داده شد در این پروژه دو تیپ ویروسی O₁، A₈₇ مردآباد تب‌برفکی در ساخت واکسن دوتائی به ترتیب با یاورهای ISA25 و ژل دالمین + ساپونین مورد استفاده قرار گرفت. تابلو شماره ۲ میانگین حسابی تیتراژ کمی پادتن ناشی از تزریق واکسن تب‌برفکی دوتائی فوق‌الذکر را به نمایش می‌گذارد. براساس نتایج به‌دست آمده تیتراژ پادتن بر علیه واکسن روغنی تا آخر دوره ۹/۵ ماهه محافظت‌کننده بوده است. (تیتراژ محافظت‌کننده ۱/۲ در نظر گرفته شده است).

ولی تیتراژ پادتن بر علیه واکسن ژل دالمین و ساپونین در پایان دوره محافظت‌کننده نبوده است. ضمناً حداکثر تیتراژ پادتن در واکسن روغنی ۲/۳ بوده (روز ۱۸۶) در حالی که حداکثر تیتراژ واکسن آبی ۱/۹ برای O₁ و ۲/۲ برای A₈₇ (روز ۶۳) بوده است. ضمناً در حالی که حداکثر تیتراژ در واکسن روغنی از روز ۶۳ تا روز ۱۸۶ در مورد هر دو تیپ نوسان کمی داشته این نوسان در مورد واکسن آبی زیاد بوده است.

نتایج حاصل از بازدید مرتب مواضع تزریق واکسن نیز به شرح زیر بوده است:

ایجاد ورم و آبسه در گروه A (ISA25) سه مورد
ایجاد ورم و آبسه در گروه B (ژل دالمین +

ساپونین) دو مورد
قطر این آبسه‌ها از ۱۰-۳ سانتیمتر متغیر بوده و همگی آنها از هفته اول تا حدود یک ماه بعد از تزریق از بین رفتند. ضمناً در هیچکدام از گوساله‌های تزریق شده، ورم یا آبسه در محل تزریق مشاهده نشد.

تابلو شماره ۱: میزان جرم 14OS موجود در واکسن‌های یاورهای ISA25 و ژل دالمین

نوع واکسن برحسب یاور	میزان 14OS به میکروگرم در ۵/۵میزان			
	O ₁		A ₈₇	
ISA25	۴/۳	۴/۶	۸/۶	۹/۲
	۴/۳	۴/۶	۸/۶	۹/۲

تابلو شماره ۲: میانگین حسابی تیتراژ کمی آنتی بادی بر علیه تیپ O₁، A₈₇ موجود در واکسن تب‌برفکی دوتائی با یاورهای مختلف در یک دوره ۹/۵ ماهه

نوع واکسن برحسب یاور	روزه		روز ۲۸		روز ۶۳		روز ۹۵		روز ۱۳۷		روز ۱۸۶		روز ۲۵۲		روز ۲۸۲	
	A ₈₇	O ₁	A ₈₇	O ₁	A ₈₇	O ₁	A ₈₇	O ₁	A ₈₇	O ₁	A ₈₇	O ₁	A ₈₇	O ₁	A ₈₇	O ₁
ISA25	۱/۶	۱/۴	۲	۱/۹	۲/۳	۲/۲	۲	۲	۲/۱	۲/۱	۲/۳	۲/۳	۱/۹	۱/۹	۱/۵	۱/۵
ژل دالمین + ساپونین	۱/۲	۱/۳	۱/۹	۱/۹	۱/۹	۱/۹	۱/۹	۲	۱/۸	۲	۱/۸	۱/۸	۱/۴	۱/۴	۱/۵	۱/۱
شاهد	۱/۳	۱/۴	۱/۴	۱/۴	۱/۱	۱/۲	۱/۲	۱/۱	۱/۱	۱/۱	۱/۱	۱/۱	۰/۹	۰/۹	۰/۹	۰/۹

سینوزن بودن کاهش یافته است (۲).

در حال حاضر واکسن‌های روغنی تجارتهای برای انواع بیماریهای ویروسی و باکتریایی گاو، خوک، گوسفند و به‌ویژه طیور در دسترس است. به‌طور کلی سه نوع امولسیون روغنی در واکسن‌های مصرف دامپزشکی وجود دارد (۲).

۱- امولسیون‌های روغن در آب (Oil-in-water) دارای فاز آبی مداومی داشته و کاملاً غلیظ بوده و تزریق آنها مشکل است. این امولسیونها معمولاً ایمنی سطح بالا و طولانی می‌دهند.

۲- امولسیون‌های روغن در آب (Oil-in-water) دارای فاز آبی مداوم بوده و امولسیون‌کننده‌های آب دوست (Hydrophilic) هستند. این امولسیونها دارای غلظت کمتری از نوع قبلی بوده و ساده‌تر از آنها تزریق می‌شوند البته مدت زمان ایمنی حاصل از آنها اغلب کم است.

۳- امولسیون‌های آب در روغن - روغن در آب (Water in oil - in water) امولسیون آب در روغن - روغن در آب (Water in oil) در یک فاز آبی مداوم پخش شده است. این نوع امولسیون غلظت کمتری نسبت به امولسیونهای آب در روغن دارد و لی تولید آن مشکل‌تر و پایداری آنها از انواع دیگر کمتر است. مکانسیم عمل یاورهای روغنی به‌خوبی شناخته نشده، ولی احتمالاً شبیه ژل دالمین است. یاور روغنی ISA25 ساخت کمپانی Sepic فرانسه بوده و از نوع امولسیون روغن در آب (O/W) است (۱۷).

مواد و روشها

۱- حیوانات تحت آزمایش: حیوانات انتخاب شده جهت انجام این پروژه تعداد ۲۲ رأس گاو و گوساله با سنین ۴-۲۴ ماه بود.

۲- تهیه یاور روغنی: یاور روغنی بنام - Montanide ISA25 ساخت کمپانی Sepic فرانسه از نوع امولسیون روغن در آب (۱۷).

۳- آماده کردن واکسن: برای انجام این کار از دو تیپ ویروس تب برفکی بنام‌های O₁ و A₈₇ مردآباد (تیپ‌های شایع در کشور) به ترتیب با ID50=6.9,7.1

الکتریکی منفی (اغلب پروتئین‌ها) باند می‌شود (۹). در کنار pH عوامل دیگری شامل غلظت و طبیعت پادگن و مواد همراه آن مثل نمک‌ها و یونهای بافر روی خاصیت جذب آلومینیم ژل تأثیر دارند (۱۴). غلظت زیاد یونهای چندتائی مانند فسفات‌ها، سولفات‌ها و بورات‌ها، قدرت بار الکتریکی بین پادگن و ژل را کاهش داده و در نتیجه جذب پادگن به ژل نیز کاهش می‌یابد (۲).

گرچه یاورهای آلومینیم بیش از ۵۰ سال است که استفاده می‌شوند ولی هنوز مکانسیم افزایش ایمنی توسط آنها به خوبی شناخته شده است.

سپونین‌ها فرآورده‌های طبیعی هستند که به‌طور وسیع در سلسله گیاهان منتشر شده‌اند ساپونین به‌خاطر ساختمان حلقوی خود خاصیت هیدروفوب و به دلیل وجود زنجیره‌های قندی خارجی در آن خاصیت هیدروفیلیک دارد بنابراین اغلب خاصیت شبیه به دترجنت داشته و گلبولهای قرمز را لیز می‌نماید.

بیشترین استفاده از ساپونین در ساخت واکسن تب برفکی (FMD) و بعضی از واکسن‌های باکتریایی بوده است ساپونین همچنین یک یارو اختصاصی خوب برای واکسن‌های ضد انگل‌های تک یاخته است (۶، ۷).

به هر حال توکسیک بودن ساپونین عامل محدود کننده‌ای برای مصرف آن در واکسن‌های مصرفی انسانی و دامی بوده است (۵).

امولسیون‌های روغنی از پیش از سال ۱۹۲۵ به‌منظور محرک سیستم ایمنی به پادگن‌های تزریقی افزوده شد. در سال ۱۹۳۷ فرزند و همکاران ایشان، آدجوان فرزند را ساختند (۹). آدجوان ناقص فرزند حاوی امولسیون آب در روغن پادتن آبی (روغن معدنی سبک و مانیتول منوالئات به‌عنوان امولسیفایر) است. در حال حاضر روغن‌های معدنی بسیار خالصی مانند Marcolg₂، Marcol₅₂، Drakoel_{6VR}، Sonten₅₅، Vestan_{50B}، Whitrex₃₀₇ در واکسن‌های تجارتهای استفاده می‌شوند.

مانیتول منوالئات خالص شده مانند Arlcel-A مخصوص و 80 Montanide نیز در دسترس است. استفاده از آراسل به‌عنوان امولسیفایر به علت کار

بحث

تحقیقات به عمل آمده نشان داده است که جزء اصلی ایمنوژن واکسن تب برفکی جزء S_{140} آن است و به همین دلیل تلاش‌های بسیاری صورت گرفته است تا بطور مثال رابطه میزان S_{140} در یک دز واکسن و میزان حفاظت کنندگی واکسن را مشخص نمایند. Anderson و همکاران ایشان (۱۱) دریافتند که تا مدت ۲۸ روز پس از واکسیناسیون، بین مقدار پادگن و پاسخ پادتن بادی رابطه کمی وجود دارد. در حالی که در زمانهای طولانی‌تر پس از واکسیناسیون، هر چه میزان پادتن رابطه کمی وجود دارد. در حالی که در زمان‌های طولانی‌تر پس از واکسیناسیون، هر چه میزان پادگن بالاتر باشد، پاسخ پادتن هم بیشتر است، ولی میزان کمی از پادگن نیز در زمان طولانی‌تر قادر به ایجاد تیتراژ پادتن حفاظت کننده می‌باشد.

Margan و همکاران (۳) نشان دادند که کمترین دز موثر ویروس تب برفکی خالص شده (تیپ A119) مقدار $1/6$ میکروگرم است. Rweyemamu و همکاران (۱۶) نشان دادند که میزان $1/12$ میکروگرم از تیپ BFS1860 O₁ ویروس تب برفکی معادل یک PD₅₀ است. Pay و Hingley (۱۱) با استفاده از همین ویروس در واکسن FMD دریافتند که مقدار $2/2$ میکروگرم پادگن معادل یک PD₅₀ بود. تحقیقات انجام شده حاکی از این مطلب است که در مورد تیپ‌های دیگر ویروس تب برفکی ارتباط مشابهی نسبت به موارد فوق الذکر وجود دارد (۳، ۱۰). مرکز تب برفکی Pan American برای برزیل میزان ۳ میکروگرم از تیپ O غیرخالص را برای ساخت واکسن مورد استفاده قرار داده است (۴). به هر حال در تمام مطالعات انجام شده، یاور (Adjuvant) مورد استفاده طریقه ساخت واکسن و مدت زمان مطالعه متنوع بوده است.

با این حال مطالعات انجام شده توسط Doel مشخص کرده است که افزایش میزان پادگن در یک دز واکسن بیش از $9/2$ میکروگرم در هر دز تنها قادر است، افزایش کمی در Potency واکسن ایجاد نماید. ایشان معتقد است که محدوده عملی ظرفیت پادگن در هر دز واکسن حدود $9/2-1/5$ میکروگرم از جزء S_{140} می‌باشد (۸).

در مطالعه انجام شده در پروژه حاضر، میانگین تیتراژ پاسخ ایمنی در مورد واکسن ساخته شده با ISA_{25} هم در مورد تیپ A₈₇ و هم در مورد تیپ O₁ پس از یک دوره ۹/۵ ماهه حفاظت کننده بوده است ولی در مورد واکسن ساخته شده با ژل دالومین + ساپونین با همان میزان جرم، میزان محافظت کنندگی پائین‌تر بوده است. Barnett و همکاران (۱۲) در سال ۱۹۹۲ نتیجه گرفتند که پایداری و پتانسی واکسن ساخته شده با ISA_{206} بالاتر از واکسن ساخته شده با ژل دالومین است. مجدداً Baemett و همکاران او (۱۳) در سال ۱۹۹۶ به این نتیجه رسیدند که خوک‌های که با واکسن ساخته شده با ISA_{25} واکسینه شدند در مقایسه با خوک‌های واکسینه شده با واکسن ساخته شده با ISA_{206} از پاسخ ایمنی بهتری برخوردار هستند.

مطالعه حاضر نیز نشان داده است که پاسخ پادتن ناشی از واکسن ساخته شده با ISA_{25} در مقایسه ژل دالومین + ساپونین در گاو و گوساله‌های تحت پوشش بهتر بوده است.

Baenett و همکاران او (۱۵) نتیجه گرفتند که با استفاده از واکسن ساخته شده با ISA_{25} و ISA_{206} به صورت زیرجلدی، واکنش موضعی در گاوها و خوکها ایجاد می‌شود، در صورتی که با استفاده از این واکسن‌های روغنی به صورت داخل عضلانی حتی پس از واکسیناسیون یادآور، واکنش موضعی دیده نشده است در مطالعه حاضر در مؤسسه رازی از ۱۶ رأس گاو و گوساله واکسینه شده مجموعاً در ۵ رأس از آنها واکنش موضعی ایجاد شده که از این تعداد ۳ رأس مربوط به واکسن ISA_{25} و دو رأس مربوط به واکسن ژل دالومین بوده است. ضمناً در هیچکدام از گوساله‌ها واکسیناسیون موضعی دیده نشد.

لازم به ذکر است گرچه در این مطالعه به نظر می‌رسد یاور روغنی در ایجاد واکنش موضعی نقشی نداشته است ولی در یک مطالعه بعدی که پس از ۱۴ ماه نگهداری واکسن انجام شد. کلیه دام‌هایی که واکسن روغنی دریافت کردند (زیر جلد و به طریق واکسیناسیون قبلی) واکنش موضعی به وجود آمد که بعضی از آنها بیش از یک ماه دوام داشتند. در صورتی که هیچ یک از دام‌هایی که با واکسن آبی (ژل دالومین) واکسینه شدند. واکنش موضعی دیده نشد. (مطالعه چاپ نشده نویسنده). در خاتمه با توجه به مطالعات انجام شده در کشورهای مختلف و اطلاعات به دست آمده در خلال اجرای پروژه حاضر در سطح آزمایشگاهی به نظر می‌رسد استفاده از روغن ISA_{25} به عنوان یاور واکسن تب برفکی به دلیل سطح ایمنی مطلوب و طولانی و ساده بودن تولید و نیز پایداری آن می‌تواند در کشور ما ساخته شده و به منظور ایجاد یک ایمنی مطلوب و طولانی مدت‌تر از واکسن آبی به مصرف برسد. بدیهی است نتایج دقیق‌تر باید در بررسی‌های میدانی مشخص گردد.

سیاسگزاری

در اینجا لازم می‌دانم از همکاری صمیمانه کلیه دوستان و همکاران بخش تب برفکی و قسمت خونگیری سرم‌های درمانی مؤسسه به ویژه آقای رضا فریدون پور و همکاران زحمتکش ایشان در قسمت سرم‌های درمانی که در خونگیری از دام‌های تحت پوشش در دفعات مختلف با پروژه همکاری بیدریغ داشتند تشکر و قدرانی نمایم.

منابع مورد استفاده

- 1- Anderson. EC, Masters RC, Mowat Gn. 1971. Immune response of pigs to inactivated. FMD vaccines: Response to emulsion vaccines. Res Vet Sci: 12: 351-357.
- 2- A.R. Peters. 1993. Vaccines for veterinary applications. Vaccine adjuvants and carriers. (225-306).
- 3- A.V. Lyer, Ghosh. S.Singh, S.N. Deshmukh. R.A. 2001. Evaluation of three, ready to formulate, oil adjuvants for FMD Disease vaccine production. Vaccine 19- (1097-1105).
- 4- Bahnemann. H, Mesquita. J, Astudillo V.Dora F. 1989. The production and application of an oil adjuvants vaccine against FMD disease in cattle. In: Spier RE - Griffiths. JB, editors, Modern Approaches to Animal cell technology. Butterworth and co, 17: (1767-71).
- 5- Bengt. Ronnberg, Makonnen Fekadu, Shahriar Behboudi, Lennurt Kenne, and Bror Morcin, 1997. Effect of carbohydrate modification of Quillaja Saponaria Molina QH-b fraction on adjuvant activity, cholesterol - binding capacity and toxicity; Vaccine. Vol, 15, No. 17.18- (1820-1826).
- 6- Dalsgaard. K, Astudy of the isolation and characterisation of the sapomine QuilA. Acta Vet. Scand., Suppl. 69: (7-40).
- 7- Dalsgaard, K., Hilgers, L & Trouve, G. 1990. Classical and new approaches to adjuvant use in domestic food animals. Adv. Vet sci. Comp. Med., 35; 121-159.
- 8- Doel. TR. 1999. Optimisation of the immune response to FMD vaccines. Vaccine. 17; (1767-71).
- 9- Lei, J.C. 1985. Aluminium hydroxide gel - guidelines for adsorption vaccine. 3, (54-55).
- 10- Mckercher PD, Gravesj. H.A. 1997. Review of current status of oil adjuvants in FMD. disease. Dev Biol standard: 35- (107-112).
- 11- Pay TWF. Hingley. 1987; correlation of 140 antigens the serum neutralizing antibody response so and The level of protection induced in cattle by FMD vaccine. Vaccine, 5: 60-4.
- 12- P.V. Barnett and Doel. 1992. Stability and potency studies with FMD vaccine prepared from antigens stored in the pirbright bank: Comparisons between oil and AL (OH)₃ formulations. Presented at the FAO. Research group of the standing technical committee for control of FMD, Switzerland, september, 1992.
- 13- P.V. Barnett, P.V. Bullen, L. Williams, L. and Doel. T.R. 1996. International bank for FMD vaccine Assessment of montanide ISA_{25} and ISA_{206} , two commercially available oil adjuvants. Vaccine; 14(13): 1187-90.
- 14- Ramanathan. V.D., Badenoch - Jones. P. and Turk. J.L. 1979. Complement activation by aluminium and zinconium compounds. Immunology, 37, (881-888).
- 15- R. Bomford. 1997. Adjuvants in veterinary vaccines. Vaccine manual. FAO. (277-284).
- 16- Rwegemamu MM. Black, L. Boge A, Thorn AC. Terry G. 1984. The relationship between the 140s antigen dose in aqueous FMD vaccines and the serum antibody response of cattle J. Biol stand. 12. 111-120
- 17- SEPPIC catalogue. Montanide ISA. Dedicated to human Application.